

مقاله اصلی

تأثیر داپلر ترانس کرaniال در تصمیم گیری درمان بیماران مغز و اعصاب

*کاویان قندهاری^۱ MD، محمود رضا آذرپژوه^۲ MD

^۱ دانشیار، ^۲ استادیار - گروه مغز و اعصاب، بیمارستان قائم (عج)

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۰/۱ - تاریخ پذیرش: ۸۶/۴/۲

خلاصه

مقدمه: فناوری داپلر ترانس کرaniال روش تشخیصی پرهزینه ای برای بیمار و شرکت های بیمه گذار است، اما بررسی همودینامیک مغز را ممکن می سازد.
روش کار: این مطالعه توصیفی در بخش مغز و اعصاب بیمارستان قائم (عج) مشهد در سال ۱۳۸۵ انجام شده است. ۱۶۶ بیمار که جهت سونوگرافی داپلر ترانس کرaniال انتخاب شده بودند مورد مطالعه قرار گرفتند. سونوگرافی داپلر توسط متخصص اعصاب به روش استاندارد با دستگاه AKAI ساخت فرانسه و پروب ۲ مگاهرتز انجام شد. مشخصات فردی، نتایج سونوگرافی داپلر، نوع درمان در پرسشنامه جمع آوری گردید. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج: از ۱۶۶ بیمار ۸۶ نفر مرد و ۸۰ نفر زن با میانگین سنی ۵۳/۴ سال بودند. در ۲۷/۵٪ موارد یافته های غیر طبیعی در داپلر ترانس کرaniال وجود داشت. ۳۰٪ مورد (۱۵٪) داپلر ترانس کرaniال در تصمیم گیری درمانی مؤثر بوده است. در این گروه ۸۳٪ خونریزی زیر عنکبوتیه و ۱۷٪ منشاء قلبی پر خطر پرتاپ آمبولی و یا تنگی کاروتید با حوادث ایسکمیک مغزی مکرر داشتند. هزینه انجام ۲۰۰ مورد این روش در مرکز دولتی ۱۰ میلیون تومان برآورد شد.

نتیجه گیری: انجام داپلر ترانس کرaniال به دلیل هزینه زیاد و تأثیر گذاری اندک بر روی تصمیم گیری درمانی بیماران، فقط برای تعداد محدودی از بیماران توصیه می شود. با این وجود این روش بی خطر و غیر تهاجمی برای بررسی شریان های اصلی مغز بوده و اطلاعات مفیدی را می دهد.

کلمات کلیدی: داپلر ترانس کرaniال، حوادث ایسکمیک مغز، آمبولی مغز

مقدمه

پروب ۲ مگا هرتز انجام شده است. وضعیت بیماران در هنگام انجام این عمل به روش استاندارد سونوگرافی عروق مغز و خوابیده به پشت بوده است. نظر به این که از فناوری داپلر رنگی و مشابه آن استفاده نشده لذا اصلاح و تغییر زاویه داپلر معنی ندارد.

داپلر ترانس کرانیال به سه صورت انجام شد.
۱- بررسی تمامی شریان های محدوده حلقه ویلیس و قاعده جمجمه (۱،۲). ۲- پایش سیگنانل های میکرو آمبولی در شریان مغزی میانی به مدت ۳۰ دقیقه (۴). ۳- پایش سیگنانل های میکرو آمبولی گازی در شریان مغزی میانی به دنبال تزریق وریدی حباب های هوا و انجام مانور والسالوا به مدت ۵ دقیقه (۵). تشخیص تنگی و یا وازو اسپاسم عروق قاعده جمجمه و تعیین سیگنانلهای میکرو آمبولی به روش استاندارد انجام شد (۱،۲،۴).

در مبتلایان به آنفارکتوس مغزی یا حملات گذرای مکرر ایسکمی مغزی همزمان با داپلر ترانس کرانیال بررسی شریان های کاروتید و ورتبرال در گردن نیز انجام شد.

نتایج این روش در سخت افزار دستگاه داپلر ضبط گردید. تاثیر انجام TCD بر تصمیم گیری درمانی بعدی مانند تغییر میزان و نوع داروی مصرفی و انجام مشورت جراحی اعصاب در بیماران ثبت شد.

بار مالی انجام داپلر ترانس کرانیال طبق حداقل تعرفه موجود در مرکز دولتی محاسبه شد. نظر به این که در این مطالعه تمامی بیماران قبل از توسط متخصص بیماریهای مغز و اعصاب برای انجام اقدام فوق معرفی شده بودند لذا این مطالعه، هزینه اضافی بر بیماران و شرکت های بیمه گذار نداشته است و نیازمند تخصیص اعتبار از بودجه پژوهشی دانشگاه نیز نبوده است. مشخصات فردی، نتایج داپلر و نوع درمان در پرسشنامه جمع آوری گردید.

در دو دهه اخیر فناوری داپلر ترانس کرانیال^۱ (TCD) امکان بررسی همودینامیک مغز را فراهم نموده است. شریانهای اصلی تشکیل دهنده و یا منشعب از حلقه ویلیس در دسترس دستگاه داپلر مغز قرار دارند. تنگی و انسداد، واروساپس عروق مغز وجود ذرات میکروآمبولی با منشاء قلبی یا عروق نیز توسط این فن آوری قابل بررسی می باشد (۱).

برای انجام TCD زمان زیادی صرف می شود و به مهارت و تجربه اطلاعات متخصصین اعصاب و در تفسیر یافته های آن به میزان زیادی بستگی دارد (۲).

در سیاست گذاری های کلان بهداشتی درمانی، کاربرد عملی آزمایشات و تصویربرداری های مختلف در برابر هزینه انجام آن که به عهده بیمار و شرکت های بیمه گذار است؛ سنجدیده می شود. سپس موارد لزوم علمی هر اقدام فرایالینی تعیین می گردد (۳).

در بیماران سکته مغزی موارد لزوم انجام TCD که مقبولیت جهانی داشته باشد تاکنون مشخص نشده است (۲). هدف این مطالعه بررسی تاثیر داپلر ترانس کرانیال در تصمیم گیری درمان بیماران مبتلا به اختلالات مغز و اعصاب بوده است.

روش کار

این مطالعه توصیفی در سال ۱۳۸۵ در بیماران مبتلا به اختلالات مغز و اعصاب مراجعه کننده به بخش اعصاب بیمارستان قائم (عج) مشهد انجام شده است. ۱۶۶ بیمار که توسط متخصصین بیماریهای مغز و اعصاب برای انجام داپلر ترانس کرانیال به این مرکز معرفی شده بودند مورد مطالعه قرار گرفتند.

کلیه داپلرهای ترانس کرانیال ۲۰۰ مورد توسط ۲ متخصص اعصاب با دستگاه AKAI ساخت فرانسه و

^۱ Trans cranial dopler

فوق، قبل مانیتول و دگزاماتازون دریافت می کردند و تصمیم درمانی جدیدی بعد از انجام این روش برای آنها گرفته نشد. افزایش سرعت و جریان خون در یک بیمار با مالفورماسیون شریانی وریدی دیده شد که تاثیری در تصمیم گیری جراحی وی نداشت.

از ۲۰۰ مورد انجام داپل ترانس کراییل ۳۰ مورد، منجر به تاثیرگذاری و تغییر در درمان بیماران شد؛ که ۲۵ مورد (۸٪)، مربوط به تنگی و انسداد در خونریزی زیر عنکبوتیه بود (جدول ۱).

جدول ۱- فراوانی نسبی اندیکاسیون و درخواست و یافته های غیر طبیعی داپل ترانس کراییل

درصد	درصد	تعداد	تعداد	اندیکاسیون و درخواست
۱۲/۰۴	۲۰	۷۲/۸	۱۲۱	آنفارکتوس مغزی
۱/۸۰	۳	۵/۴۲	۹	ایسکمی گذرای مغزی مکرر
۱۵/۰۶	۲۵	۲۶/۵	۴۴	خونریزی زیرعنکبوتیه
۰/۶	-	۳/۶۱	۶	وزوز گوش ضربان دار
۱/۸۰	۳	۹/۰۳	۱۵	میکرون
۰/۶	-	۰/۶	۱	دمانس
۱/۲۰	۲	۱/۲	۲	ادم مغزی
۰/۶	۱	۰/۶	۱	دربیچه مکانیکی قلب
۰/۶	۱	۰/۶	۱	مالفورماسیون شریانی وریدی

* ۴۴ مورد داپل ترانس کراییل در ۱۰ بیمار به صورت مکرر انجام شد.

بحث

داپل ترانس کراییل روش مناسبی برای انجام تحقیقات بالینی در بیماران و حتی داوطلبان سالم است (۶). ۱۷/۷٪ از بیماران مورد مطالعه با آنفارکتوس یا حملات ایسکمی گذرای مغزی، یافته های غیرطبیعی در این روش را داشتند؛ ولی ۱۸ مورد از این گروه ۲۳ نفره یا ۷۸٪ تنگی یا انسداد عروق مغز داشتند. بررسی توزیع فراوانی محل و توپوگرافی تنگی و انسداد عروق مغز گرچه اطلاعات توصیفی در اختیار ما قرار می دهد ولی تغییری در اقدامات درمانی ایجاد نمی کند (۷). زیرا هر پزشکی موظف است در بیماران با ایسکمی مغزی عوامل

اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج

از ۱۶۶ بیمار مورد مطالعه، ۸۶ مرد و ۸۰ زن با میانگین سنی ۵۳/۴ سال انجام بوده اند. داپل ترانس کراییل در ۷۷٪ موارد به روش اول انجام گرفت. پایش میکرو آمبولی نیز در ۱۲/۵٪ موارد انجام شد.

۱۰/۵٪ بیماران نیز به روش تزریق وریدی حباب های هوا و مانور والسالوا همراه با پایش میکرو آمبولی گازی، داپل ترانس کراییل شدند.

جدول (۱) فراوانی نسبی علت مراجعه بیماران و یافته های غیرطبیعی داپل ترانس کراییل را نشان می دهد. در ۵۵ مورد (۲۷/۵٪) یافته های غیرطبیعی وجود داشت که ۴۵٪ خونریزی زیر عنکبوتیه و ۴۲٪ آنفارکتوس مغزی یا حملات ایسکمی گذرای مغزی مکرر داشتند.

۲۳ بیمار با حوادث ایسکمی مغزی یافته های غیر طبیعی در داپل ترانس کراییل داشتند. ۵ بیمار از مجموع ۲۳ نفر (۲۲٪)، دارای سیگنانل میکرو آمبولی در عروق مغز بودند که منجر به تغییر میزان یا نوع داروی ضد پلاکتی یا ضد انعقادی شد.

تنگی و انسداد عروق مغزی در ۷۸٪ موارد ایسکمی مغزی وجود داشت که تاثیری در زمینه پیشگیری بعدی بیمار با دارو های ضد انعقادی یا ضدپلاکتی و کنترل عوامل خطر ساز آتروواسکلروز، بیشتر از سایر بیماران نداشت. در ۳ بیمار میگرنی، شنت راست به چپ قلبی یافت شد که چون بدون علامت بود اقدام خاص درمانی صورت نگرفت.

سیگنانل های میکرو آمبولی در یک بیمار با دربیچه مکانیکی قلب دیده شد که تاثیری بر درمان بیمار با وارفارین نداشت. علائم افزایش فشار داخل جمجمه در داپل ۲ بیمار با ادم مغزی وجود داشت ولی دو بیمار

بیماران با وازو اسپاسم ناشی از خونریزی خودبخودی زیر عنکبوتیه باید درخواست شود و ضرورت حتمی دارد (۱۲). ۲- درخواست داپلر ترانس کرaniال در موارد زیر قابل دفاع و منطقی بوده ولی ضرورت حتمی ندارد.

الف: تعیین انسداد و تنگی شریان های داخل جمجمه.

ب: تعیین توقف جریان خون مغز در بیمار با مرگ مغزی.

ج: پایش سیگنال های میکروآمبولی در حین جراحی کاروتید و بای پس عروق کرونر.

د: پایش باز شدن شریان مسدود شده مغزی در حین انجام ترومبوبلیز.

ه: انجام TCD با تزریق حباب هوا برای بررسی شنت راست به چپ قلبی (۱۲).

مطالعه دیگر انجام شده در دیترویت نیز فایده انجام داپلر ترانس کرaniال در افراد با تنگی شدید شریان کاروتید داخلی در ناحیه گردن از نظر بررسی جریان خون کولاترال حلقه ویلیس و اختلال در واکنش واژوموتور این بیماران نشان داده است (۱۳).

در مطالعه فوق مونیتورینگ سیگنال های میکرو آمبولی در مرحله حاد سکته مغزی و تنگی شدید کاروتید و فیریلاسیون دهلیزی و در حین آنژیوگرافی عروق مغز مفید دانسته شد (۱۳).

در جمع بندی و مرور تحقیقات انجام شده در این زمینه کمیته تخصصی نوروسونولوژی انجمن متخصصین مغز و اعصاب آمریکا انجام داپلر ترانس کرaniال را طبق نتایج مطالعه شیکاگو توصیه نموده است (۱۲).

انجام داپلر ترانس کرaniال در موارد دیگری چون سنکوپ و مالفورماسیون های شریانی وریدی مغز جنبه تحقیقاتی داشته و اندیکاسیون محسوب نمی شود (۱۴، ۱۵).

نتیجه گیری

با وجود محدودیت های بودجه درمانی در کشور ما توصیه می شود داپلر ترانس کرaniال حتما در موارد زیر انجام شود. ۱- بررسی مکرر واژواسپاسم در خونریزی

خطر ساز آترواسکلروز را کنترل نموده و از داروهای ضدپلاکتی متداول مانند آسپرین جهت پیشگیری از ایسکمی بعدی استفاده نماید (۷).

چنانچه بیمار با تنگی سمپتوماتیک و شدید کاروتید کاندید جراحی کاروتید شود بررسی تنگی سیفون کاروتید و سایر شریان های داخل جمجمه می تواند بر پیش بینی نتیجه عمل موثر باشد. زیرا وجود تنگی همزمان و شدید این شریان ها با وجود رفع تنگی کاروتید در گردن مانع از بهبود خونرسانی به مغز می گردد (۷).

سیگنال های میکروآمبولی در ۵ مورد از مجموع ۲۳ نفر فوق دیده شد و منجر به افزودن دی پریدامول به آسپرین و یا جایگزین نمودن وارفارین به جای آسپرین شد. مشاهده سیگنال های میکروآمبولی در بیماری که منشاء قلبی بر خطر پرتاب آمبولی یا تنگی شدید کاروتید در گردن دارد نشانه احتمال بیشتر بروز حوادث ترومبوآمبولیک در آینده نزدیک بوده و اقدامات شدید تر پیشگیری را طلب می کند (۸).

گرچه سیگنال های میکروآمبولی فراوان در یک بیمار با دریچه مکانیکی قلبی دیده شد ولی تحقیقات قبلی نشان داده که این سیگنال ها ارتباطی با شدت درمان ضد انعقادی این بیماران و احتمال بروز حوادث بعدی ترومبوآمبولیک ندارد (۹).

دلیل این امر ماهیت کف زایی دریچه های فلزی قلب بوده که ایجاد حباب های گازی می کنند (۱۱). گرچه سوراخ بیضی باز در ۳ بیمار میگرنی و ۳ بیمار جوان با سکته مغزی، توسط داپلر ترانس کرaniال کشف شد ولی تاثیری بر درمان بیماران فوق نداشت (۱۰، ۹).

در یک مطالعه مشابه گذشته نگر در شیکاگو، یافته های زیر در مورد فایده انجام داپلر ترانس کرaniال و اندیکاسیون گذاری آن به دست آمده است: ۱- داپلر ترانس کرaniال در کودکان با کم خونی داسی شکل و

بیماران انتخاب شده برای جراحی تنگی کاروتید به منظور بررسی تنگی در شریان های داخل جمجمه که می تواند بر نتایج جراحی تاثیر گذار باشد (۷).

زیر عنکبوتیه، ۲- بیمار با منشاء قلبی پر خطر پرتاب آمبولی به جز دریچه مکانیکی قلب و یا در بیمار با تنگی کاروتید و حملات مکرر ایسکمی مغزی ناشی از آن جهت بررسی سیگنال های میکروآمبولی، ۳- در

References:

- 1- Thomas K M, Gomes G R. Hand Book of Transcranial Doppler. Springer – Verlag ; 1997.35-56.
- 2- Tong D C, Albers G W. Normal Values. In: Babikian V L, Wechsler L R. Transcranial Doppler Ultrasonography. second ed. Butterworth-Heinemann. 1999. 33-42.
- ۳- قندھاری، کاویان، جعفر نژاد، مجید. کاربرد و هرینه اکو کاردیو گرافی ترانس توراسیک در بیماران مبتلا به سکته مغزی. مجله افق دانش، سال یازدهم، شماره ۲ (سال ۱۳۸۴) ص ۲۶.
- 4 - Azar pazhooh M R, Chamber BR. Clinical application of transcranial doppler monitoring for embolic signals. J Clin Neurosci 2006; 20 : 20-24
- 5- Ghandehari K, Shuaib A. Prevalence of patent foramen ovale detected by transcranial color coded duplex sonography in cryptogenic stroke patients. IJR, 2004; 2: 51-53.
- ۶- قندھاری، کاویان، حسن پور، محمد، صابر، سیامک. تفاوت های همودینامیک مغز بر اساس سن و جنس. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، دوره ۱۰، شماره ۳ (۱۳۸۲) ص ۳۱-۳۴.
- 8 -Ghandehari K. Microembolic signal monitoring in patients with acute stroke. Arch Iranian Med 2002; 5(2): 94-96.
- ۹- قندھاری، کاویان، ایزدی مود، زهرا. کاربرد داپلر ترانس کرaniال در ارزیابی خطر سکته مغزی در بیماران با دریچه مکانیکی میترال. مجله پزشکی هرمزگان. شماره ۱۰ (۱۳۸۵) ص ۸-۱۳.
- 10- قندھاری، کاویان، ذوالقدری، علی، جعفر نژاد، مجید، مشرقی مقدم، حمید رضا، کاظمی، طوبی. مونیتورینگ سیگنال های میکروآمبولی مغزی در بیماران با دریچه مصنوعی قلب. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند ، سال هفتم، شماره ۱ (۱۳۸۱) ص ۹-۱۳.
- 11- Ghandehari K, Izadi mood Z. Effect of Oxygen inhalation on microembolic signals in patients with mechanical Aortic valve. Acta Medica Iranica. 2005; 43: 215-217
- 12- Sloan MA, Alexandrov AV, Tegeler CH, Spencer MP, Caplan LR, Feldmann E. Assessment: transcranial doppler sonography report of the therapeutics and technology assessment subcommittee of the American Academy of Neurology. Neurol 2004; 62(9): 1468-1481.
- 13- Bajamani K, Gorman M. Transcranial Doppler in stroke. Bio Pharmaco. 2001; 55 (5): 247-257.
- 14-Nirkko AC, Baumgartner RW. Syncpe. Front Neurol Neurosci 2006; 21: 239-250.
- 15 -Klotzsch C, Harrer JU. Cerebral aneurysms and arteriovenous malformations. Front Neurol Neurosci 2006; 21: 171-178.